

Tuomiolauselman

Kun kyseessä eivät ole Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY soveltamisalaan kuuluvat tilanteet ja kun ei ole olemassa myöskään muuta liittyntä unionin kansalaisuutta koskeviin unionin oikeuden säännöksiin, kolmannen maan kansalainen ei voi vaatia unionin kansalaisesta johdettua oleskeluoikeutta.

(¹) EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.11.2012 (Oberlandesgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Asia C-56/11) (¹)

(Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien suoja — Asetus (EY) N:o 2100/94 — Lisäysaineiston kunnostaminen — Lisäysaineiston kunnostajan velvollisuus antaa tietoja yhteisön oikeuden haltijalle — Vaatimukset, jotka koskevat tietojensaantipyynnön tekemisajankohtaa ja sisältöä)

(2013/C 9/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Vastaaja: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberlandesgericht Düsseldorf — Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27.7.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 (EYVL L 227, s. 1) 14 artiklan 3 kohdan 6 alakohdan ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdassa säädetyn maataloutta koskevan vapautuksen soveltamista koskevista säännöistä 24.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1768/95 (EYVL L 173, s. 14) 9 artiklan 2 ja 3 kohdan tulkinta — Valmistajan velvollisuus toimittaa tietoja kasvinjalostajanoikeuksien haltijalle — Vaatimukset, jotka koskevat sellaisen tietojen toimittamista koskevan pyynnön tekemisajankohtaa ja sisältöä, joka voi perustella velvollisuuden toimittaa tietoja

Tuomiolauselman

1) Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdassa säädetyn maataloutta koskevan vapautuksen soveltamista koskevista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1768/95 9 artiklan 3 kohtaa ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94, sellaisena kuin se on muutettuna 3.12.1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2605/98, 14 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että lisäysaineiston kunnostajan suojattuja lajikkeita koskeva tietojenantovelvollisuus on alkanut, kun tiettyyn markkinointivuoteen liittyvä tietojensaantipyyntö on esitetty ennen mainitun markkinointivuoden päättymistä. Tällainen velvollisuus voi kuitenkin koskea kuluvaan vuoteen edeltäviin kolmeen markkinointivuoteen liittyviä tietoja, jos yhteisön kasvinjalostajanoikeuden omistaja on esittänyt ensimmäisen pyynnön, joka koskee samoja lajikkeita, samalle kunnostajalle tietojensaantipyynnössä tarkoitetuista edeltävistä markkinointivuosista ensimmäisen aikana.

2) Asetuksen N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdan kuudetta luetelmakohtaa ja asetuksen N:o 1768/95, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2605/98, 9 artiklaa on tulkittava siten, että suojatun lajikkeen omistajan lisäysaineiston kunnostajalle osoittaman tietojensaantipyynnön ei tarvitse sisältää siinä esitettyjä viitteitä tukevaa näyttöä. Lisäksi se seikka, että viljelijä sopimusviljelee suojattua lajiketta, ei yksin voi olla viite siitä, että lisäysaineiston kunnostaja on kunnostanut tai aikoo kunnostaa korjattua tuotetta, joka on saatu mainitun lajikkeen lisäysaineistoa istuttamalla, sen istutusta varten. Tällainen seikka voi kuitenkin asian muiden olosuhteiden perusteella mahdollistaa sellaisen päätelmän, että kyse on tällaisesta viitteestä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava käsiteltävänä olevassa riita-asiassa.

(¹) EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.11.2012 (Finanzgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Pfeifer & Langen KG v. Hauptzollamt Aachen

(Asia C-131/11) (¹)

(Maatalous — Asetus (ETY) N:o 1443/82 — 3 artiklan 4 kohta — Sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltaminen — Jäsenvaltion viranomaisten tuottajan luona jälkeensä suoritamassa tarkastuksessa toteama sokerin lisämäärä — Tämän lisämäärän huomioon ottaminen vahvistettaessa sen markkinointivuoden lopullinen tuotanto, jonka aikana erotus on todettu)

(2013/C 9/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pfeifer & Langen KG

Vastaaja: Hauptzollamt Aachen

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Düsseldorf — Sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 8.6.1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1443/82 (EYVL L 158, s. 17) 3 artiklan 4 kohdan tulkinta — Jäsenvaltion viranomaisten myöhemmin tarkastuksen yhteydessä toteamat isoglukoosin lisämäärät — Tämän lisämäärän mahdollinen huomioon ottaminen vahvistettaessa sen markkinointivuoden lopullinen tuotanto, jonka aikana lisämäärä on todettu

Tuomiolauselma

Sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 8.6.1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1443/82, sellaisena kuin se on muutettuna 23.2.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 392/94, 3 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta siinä tapauksessa, että kansalliset viranomaiset ovat todenneet sokerin lisämäärän tuottajan luona jälkeempään suoritettussa tarkastuksessa, jos tämä lisämäärä on C-sokeria.

(¹) EUVL C 179, 18.6.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 8.11.2012 (Najvyšší súd Slovenskej republikyn (Slovakia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky v. Profitube spol. sro

(Asia C-165/11) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Sovellettavuus — Yhteisön tullikoodeksi — Kolmannesta maasta peräisin olevat tavarat, jotka on asetettu tullivarastointimenettelyyn jonkin jäsenvaltion alueella — Tavaroiden jalostus sisäisessä jalostusmenettelyssä suspensiojärjestelmää soveltaen — Tavaroiden myynti ja asettaminen uudelleen tullivarastointimenettelyyn — Säilyttäminen samassa tullivarastossa kaikkien liiketoimien ajan — Maan alueella suoritettu vastikkeellinen tavaroiden luovutus — Arvonlisäverotettava tapahtuma)

(2013/C 9/17)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Vastaaja: Profitube spol. sro

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 3 artiklan 3 kohdan, 37 artiklan 2 kohdan, 79, 84, 98, 114 ja 166 artiklan, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 2 ja 3 artiklan, 5 artiklan 1 kohdan, 7, 10, 16 ja 33 a artiklan sekä tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 1 artiklan 7 kohdan tulkinta — Tavarat, jotka on sijoitettu kolmannesta maasta tapahtuneen maahantuonnin jälkeen jäsenvaltion yleiseen tullivarastoon, jossa niitä on jalostettu suspensiojärjestelmän puitteissa tapahtuvassa sisäisessä jalostusmenettelyssä ja jossa tavaroita jalostanut taho on siirtänyt ne toiselle jäsenvaltiossa asuvalle yhtiölle luovuttamatta niitä vapaaseen liikkeeseen, minkä jälkeen ne on asetettu jälleen tullivarastointimenettelyyn — Arvonlisäverojärjestelmän soveltaminen — Jäsenvaltion alueella tapahtuvan vastikkeellisen tavaroiden luovutuksen käsite — Oikeuden väärinkäytön käsite — Teräskeloista valmistetut teräsprofiilit

Tuomiolauselma

Kun kolmannesta maasta peräisin olevat tavarat on asetettu tullivarastointimenettelyyn jossakin jäsenvaltiossa ja kun niitä on jalostettu sisäisessä jalostusmenettelyssä suspensiojärjestelmää soveltaen, minkä jälkeen ne on myyty ja asetettu uudelleen tullivarastointimenettelyyn, ja kun ne ovat pysyneet kaikkien näiden toimenpiteiden aikana tämän jäsenvaltion alueella sijaitsevassa samassa tullivarastossa, tällaisten tavaroiden myynnistä on jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 26.4.2004 annetulla neuvoston direktiivillä 2004/66/EY, 2 artiklan 1 alakohdan nojalla suoritettava arvonlisäveroa, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio on käyttänyt sille tämän direktiivin 16 artiklan 1 kohdassa varattua mahdollisuutta vapauttaa tämä myynti arvonlisäverosta, mikä on kansallisen tuomioistuimen tehtävänä selvittää.

(¹) EUVL C 194, 2.7.2011.